

* Històries de Muntanya endins
PRATDIP + TIVISSA + VANDELLÒS

* Recolladors
de sang
de Pratdip

84

CAT

* el Vampir de Pratdip

Joan Perucho va immortalitzar Pratdip, i ho va fer de la mà de l'infortunat Onofre de Dip, el vampir que la novel·la situa com a senyor d'aquesta contrada en temps del rei Jaume I.

Les històries naturals,
Joan Perucho

Un projecte de Simbòlic.cat

Històries de Muntanya endins
PRATDIP + TIVISSA + VANDELLÒS

Si voleu conèixer més històries, adreceu-vos a les nostres oficines de turisme:

Pratdip T. 977 566 388
www.pratdip.cat

Tivissa T. 977 417 551
www.tivissa.cat

Vandellòs T. 977 823 328
www.hospitalet-valldellors.cat

“...La figura avançà devers el llit, com si llisqués, rígida, molt lentament. Passà davant el mirall, que, com era d'esperar, no reflectí la imatge. De sobte, la claror de la lluna banyà la faç cadavèrica del vampir...”

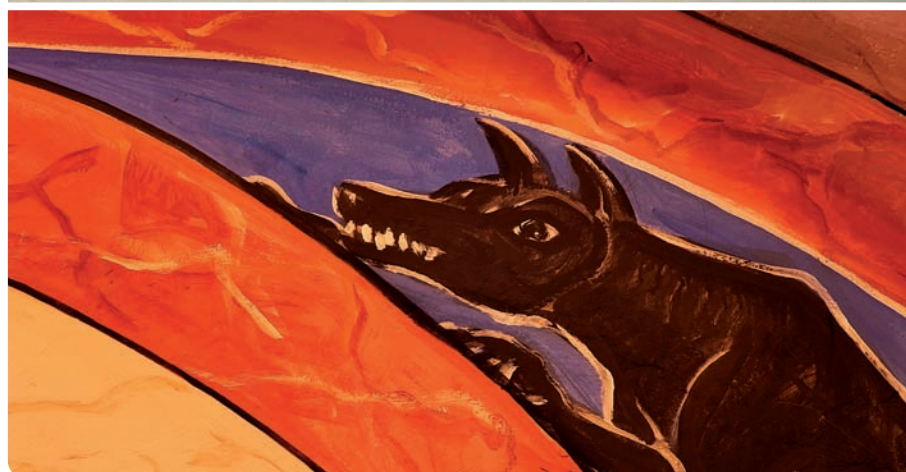
Les històries naturals, Joan Perucho

Hi ha qui assegura que són éssers mitològics amb forma de gos negre, emissaris del dimoni que s'alimenten xuclant la sang. Però, de fet, ningú no els ha vist. Els qui més a prop hi han estat, només n'han arribat a veure els ulls diabòlics brillant enmig de la foscor.

D'una manera o d'una altra, **els Dips són presents a diferents indrets del poble... Obriu els ulls i descobriu-los!**

* els Dips

Pratdip

Seguint el rastre dels Dips

Una passejada pels carrerons de Pratdip permet copsar la força evocadora que va inspirar Perucho. Aquí, la realitat alimenta generosament la llegenda i els límits es difuminen...

(1) el monument

A l'entrada del poble, els Dips us donen la benvinguda.

(2) * L'amagatall

Les primeres referències històriques del poble són del 1154. Pratdip va ser fortificat –encara ara resten en peu dues de les torres de la muralla medieval– i dalt del faralló rocallós es va alçar un **castell de defensa***, al mateix lloc on Joan Perucho situava la cripta del seu vampir... i on, potser, també s'amagaven els Dips...

Gossos negres (3) al retaule

Els cronistes asseguren que a l'altar barroc de Santa Marina, cremat a la Guerra Civil, **“existían dos representaciones del dip, un perro al que se le atribuía vampirismo, una lengua roja y fina, unos ojos saltones y una coloración intensamente negra. Todo ello le daba un aspecto turbulento.”**

Al retaule renaixentista anterior a aquest, recuperat el 2003 i instal·lat a l'**església parroquial*** de Pratdip, també hi ha dos gossos negres com aquests .

Diuen que els Dips no només es passejaven per dintre del poble, també se'ls havia arribat a veure a l'**ermita de Santa Marina***. De fet, si avui us hi apropau i us hi fixeu bé, segurament, en podreu trobar quatre d'amagats entre el retaule i les pintures murals...

Darrere * Santa Marina

(4) * tertúlies sobre vampirs

On acaba la realitat? On comença la fantasia? Tant és! Qui vulgui saber-ne més, d'éssers mitològics, gossos del dimoni, el preu de l'avellana o del darrer partit del Barça, sempre pot pujar al **Cafè del poble*** a fer un vermut, unes aulives, o un cafè...